

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 października 1934 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji w sprawie podurzędów celnych, otwieranych w siedzibach przedsiębiorstw przemysłowych.

Na podstawie art. 8 ust. 2 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1) Podurzędy celne, utworzone w siedzibach przedsiębiorstw przemysłowych, są oddziałami swych urzędów macierzystych i dokonywają odpraw celnych przywózowych i wywózowych w zakresie udzielonych im uprawnień.

2) Przedsiębiorstwo przemysłowe może odprawiać w podurzędzie celnym tylko towary przeznaczone dla tego zakładu, dla którego przedsiębiorstwo uzyskało zezwolenie na odprawę w danym podurzędzie.

§ 2. Miejsce urzędowe [art. 44 prawa celnego] podurzędu celnego stanowią pomieszczenia podurzędu celnego, magazyny celne oraz tereny, przeznaczone dla odpraw celnych w siedzibie przedsiębiorstwa. Władze celne, wykonywujące kontrolę czynności podurzędu, mają wolny dostęp do wszelkich zabudowań i magazynów, znajdujących się w obrębie danego przedsiębiorstwa przemysłowego. Wstęp do zakładu przemysłowego, w którym dokonywa się fabrykacji, powinien zasadniczo odbywać się w towarzystwie funkcjonariusza przedsiębiorstwa.

§ 3. 1) Etat osobowy podurzędu ustala naczelnik urzędu celnego macierzystego w zależności od rozmiarów obrotu towarowego z zagranicą przedsiębiorstwa.

2) Koszta utrzymania funkcjonariuszów zatrudnionych w podurzędach celnych, jak również koszty związane z kontrolą czynności podurzędów przez urząd celny macierzysty zwracają Skarbowi Państwa przedsiębiorstwa przemysłowe, w których interesie utworzono podurzędy.

§ 4. 1) Przedsiębiorstwo przemysłowe obowiązane jest dostarczyć bezpłatnie odpowiednich pomieszczeń dla podurzędu, jako to: w kancelarij, magazynów i t. p. wraz z urządzeniami i przyborami, potrzebnymi do odprawy celnej.

2) Pomieszczenia takie stanowią lokale urzędowe podurzędu celnego, przeznaczone do wyłącznego jego użytku. Wymienione pomieszczenia przedsiębiorstwa obowiązane jest własnym staraniem i kosztem oświetlać, opalać, sprzątać i utrzymywać w należytym stanie. Poza tem przedsiębiorstwo obowiązane jest dostarczyć bezpłatnie na żądanie urzędu celnego odpowiednich mieszkań dla funkcjonariuszów celnych, zatrudnionych w podurzędzie.

3) Celem wykonywania prac fizycznych, związanych z odprawą celną przesyłek, przedsiębiorstwo powinno dostarczyć podurzędowi celnemu własnym staraniem i na własny koszt odpowiednich sił roboczych.

§ 5. 1) Przesyłki przeznaczone dla przedsiębiorstw przemysłowych, a stanowiące: surowce, półfabrykaty, materiały budowlane, materiały niezbędne do utrzymania fabryki w ruchu, jako to: maszyny, ich części, narzędzia, materiały pędne i t. p., mogą być na wniosek nadawcy, wyrażony w liście przewozowym, przekazywane bezpośrednio do podurzędów celnych. Na przesyłki takie kolej sporządza dodatkowo czwarty egzemplarz listu przekazowego, który to egzemplarz urząd celny nadawczy przesyła właściwemu urzędowi celnemu macierzystemu, niezależnie od listu przekazowego przesyłanego podurzędowi.

2) Nie sporządza się czwartego egzemplarza listu przekazowego w tych przypadkach, gdy przekazanie towaru następuje z urzędu macierzystego do podległego mu podurzędu celnego.

3) Inne towary przeznaczone dla przedsiębiorstw przemysłowych powinny być odprawiane w urzędach celnych granicznych lub wewnętrznych na ogólnych zasadach.

§ 6. Przekazane do podurzędu celnego towary odprawy personel podurzędu lub urzędnik delegowany w tym celu każdorazowo przez urząd celny macierzysty. Dyrekcja Cel określa, które towary mogą być odprawiane przez personel danego podurzędu celnego.

§ 7. 1) Oddawanie przesyłek celnych z terenu stacji taryfowej na bocznicę przedsiębiorstwa powinno odbywać się na podstawie wykazów zdawczych, sporządzanych przez kolej, z których jeden egzemplarz otrzymuje od kolei podurząd celny.

2) Przyjęcie przesyłek celnych przedsiębiorstwo powinno potwierdzić na wykazach zdawczych z oznaczeniem w nich stanu i ilości plomb celnych oraz dnia i godziny przyjęcia.

3) Przybywające do stacji taryfowej przesyłki celne drobnicowe mogą być w ramach umów bocznicowych przekazywane na bocznicę przemysłową tylko w wagonach krytych. Używanie dla

przewozu takich przesyłek wagonów otwartych jest wzbronione.

4) Przewóz przesyłek celnych z kolejowej stacji taryfowej do przedsiębiorstwa innymi środkami przewozowymi, niż koleją, może być dokonany tylko za każdorazowym pozwoleniem urzędu celnego macierzystego i pod konwojem celnym.

5) W przypadkach uszkodzenia wagonu z przesyłkami celnymi, uszkodzenia lub braku plomb celnych oraz uszkodzenia lub braku przesyłek celnych stacja taryfowa zawiadamia o tem właściwy urząd celny macierzysty, celem sporządzenia wspólnie odpowiedniego protokołu. Przed sporządzeniem protokołu przy udziale funkcjonariusza urzędu celnego przesyłki takie nie mogą być przekazane przedsiębiorstwu.

§ 8. 1) Z chwilą przyjęcia przesyłek celnych od kolei na stacji taryfowej (§ 7) przedsiębiorstwo ponosi wobec Zarządu Cel całkowitą odpowiedzialność za całość nałożonych na przesyłki zamknięć celnych oraz za całość wspomnianych przesyłek.

2) Ochrona przesyłek celnych, od chwili przyjęcia ich przez przedsiębiorstwo od kolei aż do czasu ocenia i wydania przez podurząd celny do wolnego obrotu, należy do obowiązku przedsiębiorstwa.

3) Przyjęte na stacji taryfowej przesyłki celne przedsiębiorstwo obowiązane jest dostarczyć podurzędowi celnemu w ciągu 24 godzin od daty przyjęcia.

4) W razie niedostarczenia przesyłki w tym terminie podurząd celny wyznacza przedsiębiorstwu trzy dni dla odszukania przesyłki. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego dla odszukania przesyłki terminu przedsiębiorstwo obowiązane jest niezwłocznie uiścić przypadające od zaginionej przesyłki należności celne i inne opłaty, według zasad określanych każdorazowo w przepisach o materialnej odpowiedzialności przedsiębiorstw przewozowych za niedostarczenie urzędowi celnemu przesyłek celnych.

5) Niedostarczenie podurzędowi celnemu przesyłek celnych do odprawy lub też dostarczenie przesyłek w stanie zmienionym może niezależnie od wdrożenia przeciwko winnym postępowania karnego skarbowego i ściągnięcia od przedsiębiorstwa przypadających za przesyłki należności celnych i innych spowodować niezwłoczne zwiniecie podurzędu celnego z pominięciem okresu czasu, ustalonego w § 14.

§ 9. 1) Przekazane przez kolej przedsiębiorstwu przesyłki celne nie mogą być poddane przez przedsiębiorstwo jakimkolwiek manipulacjom, aż dopiero po oceniu ich i wydaniu do wolnego obrotu przez podurząd celny. Przesyłki celne dostarczone do przedsiębiorstwa, jeżeli nie podlegają odprawie w wagonach, powinny być niezwłocznie wyładowane środkami przedsiębiorstwa do magazynu celnego podurzędu pod dozorem funkcjonariuszów celnych. W wyjątkowych przypadkach podurząd może zezwolić na pozostawienie takich przesyłek w wagonie do dnia następnego.

2) Magazyn celny podurzędu pozostaje stale pod wspólnym zamknięciem celnym podurzędu i przedsiębiorstwa.

3) Znajdujące się na wagonach i oddzielnych sztukach przesyłek zamknięcia celne mogą być zdjęte tylko przez funkcjonariuszów celnych.

4) Przedsiębiorstwo obowiązane jest stosować się do wszelkich przepisów celnych, dotyczących obrotu towarowego z zagranicą.

§ 10. 1) Przybyłe do podurzędu przesyłki celne powinny być zgłoszone przez przedsiębiorstwo do odprawy celnej w okresie czasu, ustalonym ogólnymi przepisami celnymi dla zgłoszenia do odprawy przesyłek celnych w wewnętrznych urzędach celnych.

2) Odprawa celna wymienionych wyżej przesyłek oraz wypuszczenie ich do wolnego obrotu odbywa się na ogólnych zasadach.

§ 11. 1) Przesyłki wagonowe, odprawione do wywozu zagranicę w podurzędzie celnym, powinny być przez przedsiębiorstwo dostawione do taryfowej stacji kolejowej i nadane do przewozu w ciągu 24 godzin, przesyłki zaś drobnicowe — w ciągu 6 dni od chwili dokonania odprawy wywozowej.

2) Odpowiedzialność za całość odprawionych przez podurząd celny do wywozu przesyłek oraz za całość nałożonych na przesyłki zamknięć celnych ciąży na przedsiębiorstwie, aż do chwili przyjęcia tych przesyłek przez kolej na stacji taryfowej lub w kolejowym magazynie tej stacji.

3) Odbiór przesyłek przez kolej odbywa się na podstawie wykazów zdawczych, sporządzanych przez przedsiębiorstwo, z których jeden egzemplarz przedsiębiorstwo wręcza podurzędowi celnemu. W wykazie takim powinna kolej oznaczyć dzień i godzinę przyjęcia przesyłek oraz ilość i stan plomb celnych.

4) Przy nadawaniu do przewozu przesyłek odprawionych do wywozu przez podurząd celny przedsiębiorstwo obowiązane jest dostarczyć kolejowej stacji taryfowej wraz z listami przewozowymi również listy przekazowe, wypełnione w

sposób ustalony w § 13. Na kolejowych listach przewozowych, na listach przekazowych oraz na wagonach z ładunkami wagonowymi względnie na poszczególnych sztukach przesyłek drobnicowych powinny być naklejone przez przedsiębiorstwo nalepki zielone używane przy przekazywaniu kolejowych przesyłek celnych. Na nalepkach należy umieszczać nazwę nadawczego podurzędu celnego oraz nazwę odbiorczego urzędu celnego.

§ 12. 1) Z chwilą przyjęcia przesyłki przez kolej od przedsiębiorstwa odpowiedzialność za całość przesyłki i dostarczenia jej odbiorczemu urzędowi celnemu przechodzi na kolej.

2) W razie istotnej potrzeby kolej może sprawdzić zawartość przesyłki odprawionej do wywozu w podurzędzie celnym, przed przyjęciem przesyłki do przewozu i podpisaniem listu przekazowego.

3) Sprawdzenie takie powinno się odbywać w obecności funkcjonariusza podurzędu celnego i urzędu celnego macierzystego, uprawnionych do zdjęcia zamknięcia celnego i nałożenia nowego. O sprawdzeniu przesyłki należy poczynić odpowiednie notacje na liście przekazowym.

4) Dostarczenie drogą kołową do magazynu kolejowej stacji taryfowej drobnicowych przesyłek, odprawionych do wywozu przez podurząd, może odbywać się pod konwojem celnym i tylko za pozwoleniem urzędu celnego macierzystego.

§ 13. 1) Listy przekazowe na przesyłki celne prawione do wywozu zagranicę w podurzędzie celnym sporządza przedsiębiorstwo na drukach obowiązujących przy przekazywaniu przesyłek celnych kolejami. W liście takim przedsiębiorstwo wypełnia nagłówek oraz rubryki 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10. Wypełnione listy przedsiębiorstwo węgła podurzędowi, który zapisuje je do rejestru i wypełnia ze swej strony rubryki 1, 11 i 14.

2) Wypełnione w ten sposób listy przekazowe powinny być dostarczone kolejowej stacji taryfowej, która po sprawdzeniu danych, umieszczonych w liście przekazowym, wypełnia rubryki 7 i 13 listu, zaopatruje je w pieczęć stacji i podpis, poczem egzemplarz A. listu zatrzymuje celem dołączenia do dokumentów przewozowych, natomiast egzemplarze B i C zwraca podurzędowi celnemu. Podurząd po otrzymaniu egzemplarzy B i C listów przekazowych postępuje z nimi w myśl instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych.

3) Jeżeli przedsiębiorstwo wypisze w nagłówku listu przekazowego nazwę granicznego urzędu celnego odbiorczego, który nie jest właściwy stosownie do przepisów kolejowych dla danego kierunku przewozu, kolejowa stacja taryfowa jest uprawniona do zmiany w listach przekazowych takiego urzędu na właściwy urząd celny. Zmiana taka powinna być potwierdzona pieczęcią i podpisem stacji taryfowej. Podurząd celny w takich przypadkach zmienia w swoim rejestrze pierwsze nie wpisany urząd celny odbiorczy na urząd ustalony w liście przekazowym przez stację taryfową.

4) Czynności związane z wydawaniem kwitów wywózowych na towary korzystające ze zwrotu cła, wykonywa wyłącznie urząd celny macierzysty na zasadzie wydanych w tym względzie osobnych przepisów.

§ 14. Podurzędy celne utworzone w siedzibach przedsiębiorstw mają charakter czasowy i mogą być zwiniete po upływie trzech miesięcy od daty zawiadomienia o tem zainteresowanego przedsiębiorstwa.

§ 15. Stwierdzone nieprzestrzeganie przez przedsiębiorstwo warunków, zawartych w niniejszym rozporządzeniu, może spowodować niezwłoczne zwiniecie podurzędu celnego z pominięciem terminu ustalonego w § 14.

§ 16. Udzielone przedsiębiorstwu prawo dokonywania odpraw celnych towarów w podurzędzie gaśnie z chwilą wydzierżawienia przedsiębiorstwa osobom trzecim lub też sprzedaży tego przedsiębiorstwa.

§ 17. Wszystkie przedsiębiorstwa, które korzystają z odpraw celnych towarów w podurzędach celnych, utworzonych w siedzibach przedsiębiorstw, powinny w ciągu 30 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia złożyć właściwej Dyrekcji Cel oświadczenie, że przyjmują zawarte w rozporządzeniu warunki i obowiązują się ściśle je przestrzegać.

§ 18. 1) Szczegółowe zarządzenia dla urzędów celnych i podurzędów co do wykonania niniejszego rozporządzenia wydadzą Dyrekcja Cel we własnym zakresie, w zależności od miejscowych warunków.

2) Sposób doręczania urzędowi celnym macierzystym i podurzędowi celnym przez kolejową stację taryfową wstępnych dokumentów celnych (listu przekazowego, deklaracji nadawcy i t. p.) oraz sposób dostarczania kolejowej stacji taryfowej dokumentów na przesyłki odprawione przez podurząd do wywozu zagranicę i inne szczególne kolejo-celne czynności ustala we wzajemnym porozumieniu Dyrekcja Cel z Dyrekcją Okręgową Kolei Państwowych.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 października 1934 r.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.